

kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje!»

Ambroży z Mediolanu, Wykład Ewangelii św. Łukasza 8,4-7

Nie opuszczaj więc swej żony, abyś nie okazał, iż nie wierzysz, że Bóg jest stwórcą twego małżeństwa. Jeżeli znosisz postępowanie obcych, to tym bardziej powinienes znosić postępowanie swej żony i je poprawiać. Posłuchaj, co Pan mówi: „Kto opuszcza żonę, sprawia, że ona cudzołoży” (Mt 5,32). Ponieważ za życia męża nie może zmienić małżeństwa, wślizgnie się do niej żądza grzechu. I jak ten, który zbłądził i dopuszcza się także tej winy, że brzemiennej z dziećmi porzuca, że stara, chwiejnie idącą odpycha. Jest. to brutalne, jeśli odrzucasz matkę, a zatrzymujesz dzieci, do tego, że sam znieważyleś miłość, dołączasz jeszcze krzywdę, jaką wyrządziłeś ich uczuciom względem matki. Jeszcze to okrutniejsze, jeśli z powodu matki razem z nią wypędzasz dzieci; choć właśnie dzieci powinny były wyjednać u ojca darowanie winy matce. Jakże to niebezpieczne, jeśli na błąd wystawiasz słaby wiek dziewczęcia! Jakże to bezbożne, jeśli w starości opuszczasz tę, której wykorzystales młodość! Gdy cesarz odprawia wysłużonego żołnierza nie uznawszy jego zasług, nie wyznaczywszy mu wynagrodzenia, czyż nie pozbawia go tego, co on posiada? Czy właściciel majątku wypędza z niego steranego pracą rolnika? Czyż więc to, co jest niegodziwe wobec podwładnych, jest godziwe wobec żony?

Opuszczasz więc żonę, jakbyś miał do tego prawo i sądzisz, że ci wolno, bo prawo świeckie tego nie zabrania. A prawo Boże tego zakazuje. Jesteś ludziom posłuszny, lękaj się Boga. Posłuchaj prawa Pana, które odnosi się do tych, którzy prawa wydają: „Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza” (Mt 19,6).

Ale nie tylko boskie przykazania, ale i samo dzieło Boga przez to jakby się niszczy. Czy pozwoliłbyś, proszę, aby za twego życia dzieci twoje zależały od ojczyma lub też, chociaż żyje matka, opiekowała się nimi macocha? Przypuśćmy, że odrzucona nie poślubiła nikogo. Czyż ona nie powinna się tobie podobać jako mężowi, skoro dochowuje ci wiary, choć jesteś cudzołóżnikiem? Przypuśćmy, że wyszła za mąż. Jej ciężkie położenie jest z twojej winy, a twoje rzekome małżeństwo jest cudzołóstwem (Łk 16,18; Mt 19,6). Jaka w tym różnica, czy porzuciwszy żonę otwarcie do cudzołóstwa się przyznajesz, czy też będąc mężem cudzołożysz? Chyba to, że gorzej jest popełnić przestępstwo jawne niż w ukryciu.

A może ktoś powie: „Dlaczego Mojżesz kazał dać list rozwodowy i opuścić żonę?” (Mt 19,7; Pwt 24,1). Kto tak mówi, jest Żydem; kto tak mówi, nie jest chrześcijaninem. A ponieważ to zarzuca, co Panu zarzucano, to niechaj Pan mu odpowie: „Ze względu na twarde serca wasze pozwolił wam Mojżesz dawać list rozwodowy i opuszczać żony, lecz na początku nie było tak” (Mt 19,8). Mojżesz pozwolił, Bóg nie kazał. Od początku było to prawem Boga. A jakie to prawo Boże? „Opuści człowiek ojca i matkę, i złączy się z żoną swoją i będą dwoje w jednym ciele” (Rdz 2,24; Mt 19,5). Kto więc porzuca żonę, rozdziera swe ciało, rozłącza związek.

Ambroży z Mediolanu, Heksaameron 5,18

Kochajmy zawarte przez nas związki! Jeśli ci, którzy je zawarli, urodzili się w oddalonych od siebie stronach i mąż udał się w podróż, to żadna odległość, żadna nieobecność nie może zmniejszyć przychylności i miłości. To samo prawo obowiązuje tak obecnych, jak i nieobecnych, ta sama więź naturalna związała ich prawami miłości małżeńskiej bez względu na to, czy są od siebie oddaleni, czy też przebywają ze sobą. To samo jarzmo błogosławieństwa łączy szyje obojga, choćby jedna strona oddaliła się na długi czas i udała się w dalekie strony, gdyż jarzmo łaski przyjęli nie na szyję swego ciała, ale ducha.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

XXVII Niedziela w roku B: Mk 10,2-16

2. Przystąpili do Niego faryzeusze i chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddalić żonę.
3. Odpowiadając zapytał ich: Co wam nakazał Mojżesz?
4. Oni rzekli: Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić.
5. Wówczas Jezus rzekł do nich: Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie.
6. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę:
7. dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę
8. i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało.
9. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela!
10. W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to.
11. Powiedział im: Kto oddała żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej.
12. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo.
13. Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego.
14. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże.
15. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego.
16. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

2 Przystąpili do Niego faryzeusze i chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddalić żonę.

Mk 8,15 Wtedy im przykazał: «Uważajcie, strzeżcie się kwasu faryzeuszów i kwasu Heroda!».

Mt 23,13 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, bo zamykacie królestwo niebieskie przed ludźmi. Wy sami nie wchodzić i nie pozwalacie wejść tym, którzy do niego idą.

Łk 11,39 Na to rzekł Pan do niego: «Właśnie wy, faryzeusze, dbacie o czystość zewnętrznej strony kielicha i misy, a wasze wnętrza pełne jest zdyktwa i niegodziwości.

Łk 11,53-54 Gdy wyszedł stamtąd, uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli gwałtownie nastawać na Niego i wypytywać Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, żeby go podchwycić na jakimś słowie.

J 11,47 Wobec tego arcykapłani i faryzeusze zwołali Wysoką Radę i rzekli: «Cóż my robimy wobec tego, że ten człowiek czyni wiele znaków?»

Ma 2,16 Jeśli ktoś nienawidząc oddalił żonę swoją - mówi Pan, Bóg Izraela - wtedy gwałt pokrywał swoją szatą. Mówi Pan Zastępów: Strzeżcie się więc w duchu waszym i nie postępujcie zdradliwie!

Mt 5,31-32 Powiedziano też: Jeśli kto chce oddalić swoją żonę, niech jej da list rozwodowy. A ja wam powiadam: Każdy, kto oddał swoją żonę - poza wypadkiem nierządu - naraża ją na cudzołóstwo; a kto by oddaloną wziął za żonę, dopuszcza się cudzołóstwa.

1 Kor 7,10-11 Tym zaś, którzy trwają w związkach małżeńskich, nakazuję nie ja, lecz Pan: Żona niech nie odchodzi od swego męża! Gdyby zaś odeszła, niech pozostanie samotną albo niech się pojedna ze swym mężem. Mąż również niech nie oddał żony.

Mt 16,1 Przystąpili do Niego faryzeusze i saduceusze i wystawiając Go na próbę, prosili o ukazanie im znaku z nieba.

J 8,6 Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi.

1 Kor 10,9 I nie wystawiajmy Pana na próbę, jak wystawiali Go niektórzy z nich i poginęli od wężów.

3 Odpowiadając zapytał ich: «Co wam nakazał Mojżesz?»

Iz 8,20 «Do objawienia i do świadectwa!» Jeśli nie będą mówić zgodnie z tym hasłem, to nie mam dla nich jutrzeńki.

Łk 10,25 A oto powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał, «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»

J 5,39 Badacie Pisma, ponieważ sądzicie, że w nich zawarte jest życie wieczne: to one właśnie dają o Mnie świadectwo.

Ga 4,21 Powiedzcie mi wy, którzy chcecie żyć pod Prawem, czy Prawa tego nie rozumiecie?

4 Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić».

Pwt 24,1-4 Jeśli mężczyzna poślubi kobietę i zostanie jej mężem, lecz nie będzie jej darzył życzliwością, gdyż znalazł u niej coś odrażającego, napisze jej list rozwodowy, wręczy go jej, potem odeśle ją od siebie. Jeśli ona wyszedłszy z jego domu, pójdzie i zostanie żoną innego, a ten drugi też ją znienawidzi, wręczy jej list rozwodowy i usunie ją z domu, albo jeśli ten drugi mąż, który ją poślubił, umrze, nie będzie mógł pierwszym jej mężem, który ją odesłał, wziąć jej powtórnie za żonę jako splugawionej. To bowiem budzi odrazę u Pana, a ty nie możesz dopuścić do takiej nieprawości w kraju, który ci daje w posiadanie Pan, Bóg twój.

Iz 50,1 Tak mówi Pan: «Gdzie ten list rozwodowy waszej matki, na mocy którego ją odprowadziłem? Albo któryż to jest z moich wierzycieli, któremu was zaprzedałem? Oto za wasze winy zostaliście sprzedani i za wasze zbrodnie odprawiona wasza matka.

Jr 3,1 Jeżeli mąż porzuci swą żonę, a ona odejdzie od niego i poślubi innego męża, czy może on jeszcze do niej wrócić? Czy ta ziemia nie została całkowicie zbezczeszczone? A ty, coś z wielu przyjaciółmi cudzołożyła, masz wrócić do Mnie? - wyrocznia Pana.

Mt 1,19 Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie.

Ps 131,1-2 Panie, moje serce się nie pyszni i oczy moje nie są wyniosłe. Nie gonię za tym, co wielkie, albo co przerasta moje siły. Przeciwnie: wprowadziłem ład i spokój do mojej duszy. Jak niemowlę u swej matki, jak niemowlę - tak we mnie jest moja dusza.

Mt 18,4 Kto się więc uniży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim.

Mt 18,10 Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mojego, który jest w niebie.

1 Kor 14,20 Bracia, nie bądźcie dziećmi w swoim myśleniu, lecz bądźcie jak niemowlęta, gdy chodzi o rzeczy złe. W myślach waszych bądźcie dojrzałi!

1 P 2,2 Jak niedawno narodzone niemowlęta pragnijcie duchowego, niesfażowanego mleka, abyście dzięki niemu wzrastali ku zbawieniu.

15. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego».

J 3,3-6 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwa Bożego». Nikodem powiedział do Niego: «Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się?» Jezus odpowiedział: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem.

16. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

Rdz 48,14-16 Ale Izrael, wyciągnawszy swoją prawą rękę, położył ją na głowie Efraima, mimo że ten był młodszy, lewą zaś rękę - na głowie Manasses. - Umyślnie tak położył swe ręce, bo przecież Manasses był pierworodnym synem. - I błogosławiąc Józefowi, mówił: «Bóg, któremu wiernie służyli przodkowie moi, Abraham i Izaak, Bóg, który troszczył się o mnie przez całe me życie aż do dnia dzisiejszego, Anioł, który mnie bronił od wszelkiego złego, niechaj błogosławi tym oto chłopcom. Niechaj moje imię i imię przodków moich, Abrahama i Izaaka, w nich przetrwa; niechaj szeroko rozmnożą się na ziemi».

Pwt 28,3 Będziesz błogosławiony w mieście, błogosławiony na polu.

Iz 40,11 Podobnie jak pasterz pasie On swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie.

Łk 2,28-34 On wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela». A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą.

J 21,15-17 A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje!» I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje!». Powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy

im: «Niech Pan tak będzie z wami, jak ja was i dzieci wasz wypuszczę. Patrzcie, jakie złe są wasze zamierzenia. Nie tak! Idźcie sami mężczyźni i oddajcie cześć Panu, jak tegoście się domagali». I wypędzono ich sprzed oblicza faraona.

Pwt 31,12-13 Zbierz cały naród: mężczyzn, kobiety i dzieci, i cudzoziemców, którzy są w twoich murach, aby słuchając uczyli się bać Pana, Boga waszego, i przestrzegać pilnie wszystkich słów tego Prawa. Ich synowie, którzy Go jeszcze nie znają, będą słuchać i uczyć się bać Pana, Boga waszego, po wszystkie dni, jak długo żyć będzie w kraju, na przejście którego przechodzicie Jordan».

Jl 2,16 Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci, i ssących piersi! Niech wyjdzie oblubieniec ze swojej komnaty a oblubienica ze swego pokoju!

14. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże.»

Ef 4,26 Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce!

Lb 14,31 Wasze małe dzieci, o których mówiliście, że będą wydane na łup, one wejdą i poznają kraj, którym wyście wzgardzili.

Pwt 4,37 Ponieważ umiłował twych przodków, wybrał po nich ich potomstwo i wyprowadził cię z Egiptu sam ogromną swoją potęgą.

1 Sm 1,11 Uczyniła również obietnicę, mówiąc: «Panie Zastępów! Jeżeli łaskawie wejrzysz na poniżenie służebnicy twojej i wspomnisz na mnie, i nie zapomnisz służebnicy twojej, i dasz mi potomka płci męskiej, wtedy oddam go Panu po wszystkie dni jego życia, a brzytwa nie dotknie jego głowy».

Ps 115,14 Niech Pan was rozmnoży, was i synów waszych!

Iz 65,23 Nie będą się trudzić na próżno ani płodzić dzieci na zgubę, bo plemieniem błogosławionych przez Pana są oni sami, i potomkowie ich wraz z nimi.

Jr 32,39-40 Dam im jedno serce i jedną zasadę postępowania, by się Mnie zawsze bali dla swego dobra i swych potomków. Zawrę zaś z nimi przymierze wieczne, mocą którego nie zaprzestanę im wyświadczać dobra. Napełnię ich serca moją bojaźnią, by się już nie odwracali ode Mnie.

Dz 2,39 Bo dla was jest obietnica i dla dzieci waszych, i dla wszystkich, którzy są daleko, a których powoła Pan Bóg nasz».

Dz 3,25 Wy jesteście synami proroków i przymierza, które Bóg zawarł z waszymi ojcami, kiedy rzekł do Abrahama: Błogosławione będą w potomstwie twoim wszystkie narody ziemi.

Rz 11,28 Co prawdą - gdy chodzi o Ewangelię - są oni nieprzyjaciółmi Boga ze względu na wasze dobro; gdy jednak chodzi o wybranie, są oni - ze względu na przodków - przedmiotem miłości.

Rz 11,16 Jeżeli bowiem zaczyn jest święty, to i ciasto; jeżeli korzeń jest święty, to i gałęzie.

1 Kor 7,14 Uświęca się bowiem mąż niewierzący dzięki swej żonie, podobnie jak świętość osiągnie niewierząca żona przez "brata". W przeciwnym wypadku dzieci wasze byłyby nieczyste, teraz zaś są święte.

Mt 5,31-32 Powiedziano też: Jeśli kto chce oddalić swoją żonę, niech jej da list rozwodowy. A ja wam powiadam: Każdy, kto oddala swoją żonę - poza wypadkiem nierządu - naraża ją na cudzołóstwo; a kto by oddaloną wziął za żonę, dopuszcza się cudzołóstwa.

Mt 19,7 Odparli Mu: Czemu więc Mojżesz polecił dać jej list rozwodowy i odprawić ją?»

5 Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie.»

Pwt 9,6 Wiedz, że nie ze względu na twoją cnotę Pan, Bóg twój, daje ci tę piękną ziemię na własność, bo jesteś ludem o twardym karku.

Pwt 31,27 Ja bowiem znam wasz upór i twardy kark. Oto jak długo żyję z wami, opornie postępowaliście względem Pana. Cóż dopiero po mojej śmierci?»

Ne 9,16-17 Lecz oni, ojcowie nasi, postępowali zuchwale, byli krnąbrni i nie słuchali Twoich przykazań. I uchylali się od posłuszeństwa i nie pamiętali o cudach, któreś dla nich uczynił. Byli twardego karku i uwzięli się, by wrócić do niewoli swej w Egipcie. Lecz Ty jesteś Bogiem przebaczenia, jesteś łaskawy i miłosierny, cierpliwy i wielkiej dobroci; i nie opuściłeś ich.

Ne 9,26 Potem byli oporni i zbuntowali się przeciw Tobie, i wzgardzili Twoim Prawem. Zabili proroków Twoich, którzy ich przestrzegali, aby ich nawrócić do Ciebie; i popełnili wielkie bluźnierstwa.

Mt 19,8 Odpowiedział im: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych pozwolił wam Mojżesz oddalać wasze żony; lecz od początku tak nie było.

Dz 7,51 Twardego karku i opornych serc i uszu! Wy zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu. Jak ojcowie wasi, tak i wy.

Hbr 3,7-10 Dlatego postępujcie, jak mówi Duch Święty: Dziś, jeśli głos Jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych jak w buncie, jak w dzień kuszenia na pustyni, gdzie kusili Mię ojcowie wasi przez wystawianie na próbę, chociaż widzieli dzieła moje przez czterdzieści lat. Rozgniewałem się przeto na to pokolenie i powiedziałem: Zawsze błądzą w sercu. Oni zaś nie poznali dróg moich...

6 Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę:

2 P 3,4 I będą mówili: «Gdzie jest obietnica Jego przyjscia? Odkąd bowiem ojcowie zasnęli, wszystko jednakowo trwa od początku świata».

Rdz 1,27 Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

Rdz 2,20-23 I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział: «Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta».

Rdz 5,1-2 Oto rodowód potomków Adama. Gdy Bóg stworzył człowieka, na podobieństwo Boga stworzył go; stworzył mężczyznę i niewiastę, pobłogosławił ich i dał im nazwę „ludzie”, wtedy gdy ich stworzył.

Ma 2,14-16 A wy się pytacie: Dlaczego to tak? Dlatego że Pan był świadkiem pomiędzy tobą a żoną twojej młodości, którą przenieścizno opuścisz. Ona była twoją towarzyszką i żoną twojego przymierza. Czyż ów «jeden» nie dał przykładu, ten, którego ducha wyście spadkobiercami? A czegoż ten «jeden» pragnął? Potomstwa Bożego! Strzeżcie się więc w duchu waszym: wobec żony młodości twojej nie postępuj zdradliwie! Jeśli ktoś nienawidząc oddalił żonę swoją - mówi Pan, Bóg Izraela - wtedy gwałt pokrywał swoją szatą. Mówi Pan Zastępów: Strzeżcie się więc w duchu waszym i nie postępujcie zdradliwie!

7 dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę

Rdz 2,24 Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem.

Mt 19,5-6 I rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i łączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela.

Ef 5,31-33 Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. W końcu więc niechaj także każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego! A żona niechaj się odnosi ze złością do swojego męża!

8 i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało.

1 Kor 6,16-17 Albo czyż nie wiecie, że ten, kto łączy się z nierządnicą, stanowi z nią jedno ciało? Będą bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym ciałem. Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem.

Ef 5,24-28 Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom - we wszystkim. Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby oboje stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje.

9 Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela!

Rz 7,1-3 Czyż nie jest wam wiadomo, bracia - mówię przecież do tych, co Prawo znają - że Prawo ma moc nad człowiekiem, dopóki on żyje? Podobnie też i kobieta zamężna, na mocy Prawa, związana jest ze swoim mężem, jak długo on żyje. Gdy jednak mąż umrze, traci nad nią moc prawo męża. Dlatego to uchodzić będzie za cudzołożną, jeśli za życia swego męża współżyje z innym mężczyzną. Jeśli jednak umrze jej mąż, wolna jest od tego prawa, tak iż nie jest cudzołożną, współżyjąc z innym mężczyzną.

10 W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to.

Mk 4,10 A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli, razem z Dwunastoma, o przypowieść.

Mk 9,28 Gdy przyszedł do domu, uczniowie Go pytali na osobności: «Dlaczego my nie mogliśmy go wyrzucić?»

Mk 9,33 Tak przyszedł do Kafarnaum. Gdy był w domu, zapytał ich: «O czym to rozprawialiście w drodze?»

11-12 Powiedział im: «Kto oddala żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo».

Mt 5,31-32 Powiedziano też: Jeśli kto chce oddalić swoją żonę, niech jej da list rozwodowy. A ja wam powiadam: Każdy, kto oddala swoją żonę - poza wypadkiem nierządu - naraża ją na cudzołóstwo; a kto by oddaloną wziął za żonę, dopuszcza się cudzołóstwa.

Mt 19,9 A powiadam wam: Kto oddala swoją żonę - chyba w wypadku nierządu - a bierze inną, popełnia cudzołóstwo. I kto oddaloną bierze za żonę, popełnia cudzołóstwo».

Łk 16,18 Każdy, kto oddala swoją żonę, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo; i kto oddaloną przez męża bierze za żonę, popełnia cudzołóstwo.

Rz 7,3 Dlatego to uchodzić będzie za cudzołożną, jeśli za życia swego męża współżyje z innym mężczyzną. Jeśli jednak umrze jej mąż, wolna jest od tego prawa, tak iż nie jest cudzołożną, współżyjąc z innym mężczyzną.

1 Kor 7,4 Żona nie rozporządza własnym ciałem, lecz jej mąż; podobnie też i mąż nie rozporządza własnym ciałem, ale żona.

1 Kor 7,10-11 Tym zaś, którzy trwają w związkach małżeńskich, nakazuję nie ja, lecz Pan: Żona niech nie odchodzi od swego męża! Gdyby zaś odeszła, niech pozostanie samotną albo niech się pojedna ze swym mężem. Mąż również niech nie oddala żony.

Hbr 13,4 We czci niech będzie małżeństwo pod każdym względem i łożo nieskalane, gdyż rozpustników i cudzołożników osądzi Bóg.

13. Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego.

Mt 19,13-15 Wtedy przyniesiono Mu dzieci, aby włożył na nie ręce i pomodlił się za nie; a uczniowie szorstko zabraniali im tego. Lecz Jezus rzekł: «Dopuszczcie dzieci i nie przeszkadzajcie im przyjść do Mnie; do takich bowiem należy królestwo niebieskie». Włożył na nie ręce i poszedł stamtąd.

Mk 10,48 Wielu nastawało na niego, żeby umilkł. Lecz on jeszcze głośniejszym głosem wołał: «Synu Dawida, ulituj się nade mną!»

Mk 9,38 Wtedy Jan rzekł do Niego: «Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zabranialiśmy mu, bo nie chodził z nami».

Wj 10,9-11 Mojżesz odpowiedział: «Pójdziemy z naszymi dziećmi i starcami, z synami i córkami, z owcami i bydłem; pójdziemy, bo mamy obchodzić święto Pana». Odpowiedział